

Anphora baita

Julen AZPEITIA

Tituloa: Anphora baita

Egilea: Pello Otxoteko

Argitaratzailea: Alberdania, Irun 2010. 97 orrialde

Anfora baita da Pello Otxotekoren azken lana.

Anfora hautsi baten aurrean, Otxotekok, sentimen eta bizipenez betetako hausnarketen erakustaldi irudimentsuari bide eman dio.

Berehala, Anforak ezkutatzen duen sekretuak jakinahia sorreraziko du irakurlearengan.

Anfora hautsita dago.

Egilea, hala ere, ez da tentaldi ezkorrean erori eta, zorionez, ezta sadismoan ere: ez ditu bere pentsamenduak erabili Cioranek bezala irakurlea etsipenean itotzeko. Amets hautsien aurrean, zera dio: Hautsiak bai, amets ordea! Otxotekok Anfora berreraikitzea proposatzen digu: "*Anforak bere desirak bete zituen lortezinak zirela ez zekielako*".

Zorionez, berriro ere, egileak, dibanaren ordezkoi izan nahi duten liburuetatik ihes egin du. Anforaren piezak (bai Anfora fisikoarenak, bai liburua osatzen duten poemak) ez dira pildorak. Otxoteko da den bezalakoa, ez du irakurlearen zerbitzariz mozorrotu nahi errezetategi adeitsua idazteko. Hainbat poematan, idazlea, gogorra izan arren, ez da ezkutatu, eta gure adiskide onenarengandik isiltasuna baino askoz gehiago jasoko ez genukeen egoeratan, zuzen eta garden, ideia lortuenak konpartituz, busti egin da, bidebatez, irakurlea blaituz: "*Garenaren eta ez-garenaren arteko ezberdintasuna estetika baten itzalpean bizitzea besterik ez da.*"

Baina zer da Otxotekok berreraiki nahi duen Anfora?

Eztanda egin duen eta barneko ehunak dardarazten dizkigun sentimenduen urtegi bat?

Hutsalkeria, azalkeria eta txatxukeriaren aurrean, gure laberintuko minotauroari aurre egiteko duintasuna eta gizatasuna aldarrikatzen dituen asaldura ikonoa?

Gaurko munduan disfrutatzea eta gordetzea merezi duten balio, amets, ideia, gogo eta errealitatez eraikitako Noe-ren bigarren ontzi moduko bat?

Hondorik gabekoa izan daitekeen, koba zulo beltz baten tankera-koa ere eta lokatzez egindako entelekiaren metafora, Pandora kutxa deitu zutena?

Artisautza lan errubensiarra, jatorrietara garamatzana, esistentziaren esanahi poliedrikoetara, non oraindik imajinatzeko aukera dugun, bizia bizitzea posible dela inozentzia galdu izan ez bagenu lez?

Gizakiok uharte bakarti garen neurrian, poesiaren itsasoan bidaiatuz, gure bihotzaren ispiluan begi berriz bilatzeko mezua bere baitan dakarkigun botila arkaikoa?

Irakurleak erabakiko du.

Irakurlea bera bihurtzen baita poema liburu honen protagonista. Irakurleak erabakiko du, puzzle bat osotzen duen gisa berean, Anforaren pieza bakoitzak proposatzen dizkion galdera eta hausnarketan aurrean, zer erantzun eta pieza desberdinak nola elkartu, bere Anfora propioa eraikitzeko.

Ez pentsa ariketa hain erraza denik: Pieza hauek, puzzlearenek ez bezala, hunkitu egiten dute, barnea ukitu egiten dute, bizia dute.

Azken finean, idazleak, irakurlearen konplizitateaz, nahi duena da hitzek hura gizaki izatearen zerizanaren mamiraino eraman dezaten.

Lortu ala ez, zalantzarik gabe, *Anfora baitak*, bere baitako hobere-narekin elkarrizketa sakona izateko aukera emango dio irakurleari.